

בס"ד ב' אדר ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 17:12
צאת השבת - 18:03
רבנו תם - 18:41
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 756
@ יום חמישי בערב מתחילים "ברכת הלבנה"
@ ביום חמישי ז' אדר לידת ופטירת משה רבנו ע"ה.
@ כל מוצאי שבת משודר בליוון שיעורו של הראשון לציון
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בביהכ"נ "אוהל מועד" יבנה.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "ז'ה נתן"
(מלכים א' ה')

פרשת תרומה
משנכנס אדר מרבין בשמחה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
לתת חתית חסד
לארגון "אברהם יגל"

"ועשיו ארון עצי שיטים" (כ"ה יו)
כידוע הלוחות היו בארון והוא הרמז לתורה הקדושה
ועליו הייתה כפורת. על ידי התורה **זוכה לכפרה** שהרי
היא עולה על כל קרבן אשר מכפר. כמו שדרשו חז"ל:
זאת התורה לעולה וכו'. ומהכפרות ממנה היו הכרובים,
מתוך כפרה זו כשהאדם נקי מכל עוון, **יזכה לבנים כאלו**
שבאו מתוך כפרה. ואז הם הכרובים פורשי כנפיים
למעלה סוככים בכנפיהם ופניהם איש אל אחיו אהובים
ורעים.
"ועשיו ארון... ויצקת לו 4 טבעות זהב"
4 טבעות כנגד 4 סוגים בלומדי התורה: בעלי משנה,
מקרא, הלכה ואגדה. וכן כנגד 4 דרכים בלימוד התורה
ר"ת **פרד"ס** = פשט, רמז, דרש, סוד.

מעייני הפרשה:
← ה' מצווה מבני ישראל לקחת תרומות לצרכי
בנין המשכן.
← הוראות לעשיית הארון הכפורת והכרובים.
← הוראות על עשיית השלחן וכליו.
← הוראות על עשיית המנורה וכליה.
← הוראות על עשיית עשר יריעות המשכן,
ואחת עשרה לאוהל על המשכן.
← עשיית ארבעים ושמונה קרשים וחיבורם
מלמטה ע"י אדנים ומלמעלה ע"י הטבעות.
← תפירת הפרוכת והמסך לפתח האוהל.
"ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו"
אם נקח את התיבה "תרומה" שהיא בגימטריה 651
מתוך התיבות "את כל איש" שהן בגימטריה 762, יותרו
בידך 111 כמנין "ידבנו לבו" (עם הכולל) (ב. בר דיין הי"ו)
"ויידבר ה' אל משה לאמר" (כה' ה')
משה = ראשי תיבות מנהיג שבחר השם. ועוד- משה,
ראשי תיבות מנהיג של העם.
"ועשית קלרתיו וכפתיו וקשותיו ומנקותיו... בהן
זהב טהור תעשה אותם"
"בהן זהב טהור" = 291 בגימטריא **אצר** = 291.
כמו האוצר שהוא יקר מאוד, כך קערותיו וכפתויו עלו
על שולחן מלכים בלבד.
"ועשיו ארון..."

ז' באדר - סגולה לכפרה
ז' באדר הוא יום שנולד ומת בו משה רבנו בגיל 120 שנה,
לומדים שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים...
שנאמר: "את מספר ימך אמלא".
חסידים ואנשי מעשה מתענים ביום זה לפי **שמיית**
צדיקים מכפרת. בהרבה קהילות יום זה מיוחד ל"חברא
קדישא", כי קבורתו של משה רבינו היתה ע"י הקב"ה
ונמצא שביום זה בלבד לא יתעסקו במלאכתם.
שני עיקרים מתוך- 13 עיקרי האמונה שחייב יהודי
להאמין בכל יום הם: שמה רבינו נבואתו אמת ושהוא
אדון לכל הנביאים. מיום שנולד שרתה עליו הנבואה
והושיע את ישראל, ועשה את כל האותות ומופתים
במצרים. קרע את היס, ניצח את המלאכים והשרפים
והוריד תורה של אש. דיבר עם ה' פנים אל פנים, לימד
תורה לכל ישראל, וכלכלם במדבר ארבעים שנה. נלחם
עם עמלק, סיחון ועוג, והעמיד חמה ולבנה.
אך בגלל חטאו לכאורה בני-מריבה, שהיכה את הסלע
במקום לדבר כפי שציווה הקב"ה, נתמעט קידוש השם,
לכן נגזרה עליו מיתה ולא הורשה להכנס לארץ ישראל.

כמו האוצר שהוא יקר מאוד, כך קערותיו וכפתויו עלו
על שולחן מלכים בלבד.
"ועשיו ארון..."
בארון כתוב **"ועשיו לשון רבים**, ולא כמו שכתוב בכל
הכלים **"ועשית לשון יחיד**, והטעם הוא להראות
שהתורה שהיתה בתוך הארון, **כולם שוים בה**, ולכל
אחד ואחד יש בה חלק. (אור החיים הק")
למה נקרא ארון הקודש בלשון "ארון", מפני שזה **לשון**
אורה, שהתורה מביאה אור למי שעוסק בה. (זוהר).
"ועשית את הקרשים למשכן עצי שיטים עומדים"
לימד הקב"ה דרך ארץ לדורות: שאם יבקש אדם
לבנות את ביתו מאילן עושה פירות, אומרים לו: מה
מלך מלכי המלכים שהכל שלו, אמר: לא תביא למשכן
אלא מאילן שאינו עושה פירות. אתה, על אחת כמה
וכמה.
"ועשית זר זהב"
זה"ב בגימטריא **זוד**, שהוא יזכה לזר של מלכים. (בעל הטורים)
"כמתנת ידו" = בגימטריא 930. **תענית** בגימטריא 930. לומר
לך שאדם שאין בכוחו לשבת בתענית, יתן צדקה ויועיל לו בעזה"ת.

פינת הנביאים והפתגמים
שקר, אין לו רגלים =
סופו של כל שקר להתגלות.
דוגמה: במשפטה של חברת הנקטת הוכח מעל לכל ספק
ששקר - אין לו רגלים, לכן הגברת הנקבדה הסתבכה.
מקור: רש"י על פי הפתגם הארמי "האמת עומדת,
השקר אינו עומד" מצין: "שקר אין לו רגלים". שנאמר
"שפת-אמת תכון לעד, ועד ארגיעה לשון שקר" (משלי יב)
המלה שקר, כל אותיותיה הן בעלות "רגל" אחת, ובמלה
אמת, כל אות יש בה שתי "רגלים". (ניבונון)

הסיו מכוול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

שלושה סוגי בני אדם הם
 "ועשית שלחן... וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב..." (כ"ה, כג-כד)
 "ועשו ארון... וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו..." (כ"ה, י-יא)
 "ועשית מנורת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה... כלה מקשה אחת זהב טהור" (כ"ה, לא, לו)
הראשון הוא השולחן, מצופה מזהב מבחוץ, זר זהב לו מסביב, אך בתוכו - עשוי הוא מעץ.
השני הוא הארון, תוכו כבדו, מצופה הוא "מבית ומחוץ", מה שמציג הוא לראווה אכן קיים ומושרש, אך עדיין מצופה הוא בזהב, ושתי הגדרות שונות לו - מבית ומחוץ, פנימיות וחיצונית. אמנם משתדל הוא למנוע הפרש בין ההרגשה הפנימית וההתנהגות החיצונית, ואף מצליח הוא, אך הדבר עולה לו בהשתדלות מרובה.
השלישי הוא המנורה - "מקשה אחת זהב טהור", לא מדובר בציפוי זהב, אין כאן 'מבחוץ ומבפנים', אלא הכל זהב, מקשה אחת ללא חילוקים, התנהגות אמיתית טבעית. אדם המוכן למסירות נפש, להשליך עצמו, להשליך את האינטרסים החיצוניים, את הגאווה, הוא יגיע לזהב טהור - מקשה אחת. (הר עציץ-אלון שבות)

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך
חינוך לתרומה ונתנה
 עניינה של התרומה שילוב בין הנתנה, ההתנדבות, הוולונטרי שבאדם לבין הקיבוע, החיוב. פרשת תרומה נותנת לאדם את היכולת להתנדב למטרה נעלה. לחנך את האדם להעניק וממילא גם לבנות את עצמו.
נמצאנו למדים שלושה יסודות משמעותיים בחינוך:
א. אווירה - חשוב לגדל את הילד באקלים ובאווירה של יראת שמיים. המסגרת בה גדל ממנה גם יושפע.
ב. מעשים - גם אם לא תמיד "מתחברים" ומבינים, יש למעשה הטוב ערך חשוב. הוא מחלחל לנפשו של הילד והופך לטבעו ולחלק מאישיותו.
ג. התמדה - דווקא בעולמנו המודרני המנסה לגרות את סף הרגישות והסקרנות מידי שעה ישנה חשיבות יתירה לפינה "אפרורית" למעשים שאין בהם כל חידוש או שינוי עוצמתם בתדירותם. חינוך להתמדה הוא בעל ערך חשוב למגוון מתחומי עתידו של הילד: בפרנסה, בזוגיות בגידול ילדיו ועוד. (בדומה לכך מצינו ששיבח הקב"ה את הארון על הדלקת המנורה שהיה מתמיד בה יום יום באותה התלבהות ראשונית). יה"ר שנוכה לחנך עצמו וילדו לעשיית רצון הבורא יתי' ולבנין המקדש במהרה במיננו.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

לכל ציבור קוראינו היקר!
 "באחד באדר משימיעין ע"כ השקלים" השנה כולנו מתארגנים לתת **נחצית fpen** לחיזוק העלון "אברהם יגל" המזכה את הרבים בפעילויות הרבות למען הציבור. התקשרו ונגיע עד אליכם: **08-9437333, 054-7743834** התורמים יזכו בע"ה לברכה גם בעלון

קול שון וקול אמה, קול חנן וקול לה"מ
 מזל טוב ואיחולים לבניי לדרורן וליאורה מידני היין יהודה ויכוכבה ז"ב היין לנישואי לירדן עם יעל' מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

לזיכוי הרבים:
 לפי בקשת הקהל מתארגנת קבוצת אברכים ללמוד **בליל פורים כל הלילה עד הנץ** המעוניין להחזיק אברך שילמד לזכותו לרפואת ולהצלחת משפחתו. אפשרי מכספי מעשר. פרטים: ר' עמנואל **054-8478153**

פסח 16 פסח ואח"כ
נפתח כולל חדש ברח' הילדך 1 ביבנה (במקלט ר' חיים) שיעורי תורה ותפילות במשך כל השבוע ובשבתות. הציבור מוזמן לתמוך ולחזק הכולל. פרטים: **משה ישראלי 052-3540377**

מרכות ואיחולים לפסח
 לרב יצחק מיהרי ורעייתו להולדת הבן ני"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ותרונו נחת מכל יוצאי חלציקם.

כל הישועות והברכות
 לרה"מ יוסף וסתר עמר' היין שתדמו ליעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב. יתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לכל ילדיהם ומשפחתם

מרכות ואיחולים לפסח
 ל'אירנה ויאיר חיים היין בהגיע ז'ריאל ני"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה לשלמה ושרה לארי היין ולעמומה חיים שירונו נחת מיוצאי חלציקם.

מרכות ואיחולים לפסח
 ל'אירנה ויאיר חיים היין בהגיע ז'ריאל ני"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה לשלמה ושרה לארי היין ולעמומה חיים שירונו נחת מיוצאי חלציקם.

לע"נ הצנועה והענוה
ליאורה (נאמן) עטיה ז"ל בת שושנה ומשאלה שיחיו ל' אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעילוי נשמת
 נסריה שלג בת מרים ז"ל ניסים שלג בן מסעוד ונסריה ז"ל אברהם שלג בן מסעוד ונסריה ז"ל **מוסה שלג** בן ג'וארה **מסעוד שלג** בן ג'וארה שימליצו טוב בעד כל משפחתם שיזכו לברכה והצלחה

מרכות ואיחולים לפסח
 ל'אירנה ויאיר חיים היין בהגיע ז'ריאל ני"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ותרונו נחת מכל יוצאי חלציקם.

שבת שלום זמבזדך

לעילוי נשמת:
 זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל ורדה שירה גבאי ז"ל בת אסתר שתחיה שלי-שולמית ז"ל בת אורלי שתחיה נזימה אלדד בת מרים ז"ל מוחטרם קמרי בת לאה ז"ל

לעילוי נשמת:
 שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבני) ז"ל בן מרגלית שתחיה

בריאות והחלמה איתנה:
 גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט היין שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעה באבאי בת מיכל מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת

לעילוי נשמת:
 משה נאמן בן מרים היין מרדכי עמרני בן רבקה היין בנהור (בני) חי בן אירן היין ישראל פרג'י רפאל בן מרים היין יצחק-חי כהנזדה בן פרידה היין הגנזרי אברהם בן חאנוס היין באבאי באבאי בן מורווי היין

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שאלה: שעון מעורר, האם מותר להכניס מערב שבת, על מנת שיצלצל בעצם יום השבת?

תשובה: הנה לעצם עריכת והכנת השעון שיצלצל בשבת, לכאורה יש לדון בזה לאיסור, שהרי הזכרנו כבר בעבר את דברי הברייתא במסכת שבת (דף יח) "אין נותנים חטים לתוך ריחיים של מים כדי שיטחנו ביום השבת" כלומר, אסור להכניס חטים לפני כניסת השבת, לריחים (כעין מכונה לטחינת חטים, המופעלת על ידי תנועת גלגל מים בשבת). ואף על פי שלא נעשית כאן כל מלאכה בשבת עצמה, שהרי מניחים את החטים מערב שבת, והם הולכות ונטחנות מאליהן על ידי תנועת המים בשבת, מכל מקום, הואיל והריחים משמיעות קול רעש בשבת, יש בזה משום זלזול בכבוד השבת. ונחלקו רבותינו בגמרא אם להלכה אנו תופסים כדברי הברייתא. כי יש מי שמפרש שדברי הברייתא הם לכלל הדעות, ולפיכך אסור להתחיל מלאכה מערב שבת בדבר המשמיע קול בשבת עצמה, ויש אומרים שדברי הברייתא תלויים במחלוקת אחרת בין בית שמאי לבית הלל, ולדעת בית הלל אין לחוש להשמעת קול שכזו בשבת, ומותר להכניס חטים לריחים מערב שבת על מנת שיטחנו בשבת עצמה.

מרב הרב עובדיה יוסף זצ"ל בתשובה שהובאה בספר ילקוט יוסף (שבת א' עמ' פט) הביא דברי כמה אחרונים הסוברים שיש להקל בזה אף לשיטת הרמ"א. שהרי לכל הדעות, אם אין הקול נשמע ממש מחמת פעולה שנעשית שמיד לאחריה הוא בא, כמו בהפעלת ריחים, אלא רק לאחר זמן, אין לאסור בזה מחמת השמעת קול. ועוד יש להוסיף על כך, שהרי רוב בני אדם אינם מכוונים בכל יום את השעון שיצלצל, אלא הוא מוכן אצלם בכל יום ויום להקיצם משנתם. ובאופן כזה בודאי שאין לאסור את הפעלת השעון בשבת, שהרי כתבו הפוסקים, (הובאו דבריו בבית יוסף סימן שלח) שמותר להפעיל מערב שבת שעון שבכל שעה הוא מצלצל בקול רעש, הואיל והכל יודעים ששעון זה הוא מוכן מאז ומתמיד, ואין מי שמפעילו בכל יום, ובאופן כזה לא שייך איסור כלל. וכן פסק הרמ"א להלכה. ועל כן העיקר להלכה, שבין לאשכנזים ובין לספרדים מותר בהחלט להכין מערב שבת שעון שיצלצל בשבת לעוררם משנתם. וכן העלה הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנברג ז"ל. ועוד גדולי הפוסקים.

שאלה: שעון מעורר המצלצל בשבת, האם מותר להפסיק את פעולתו על מנת שלא יגרום לרעש מיותר? וכן האם מותר להרים בשבת את הכפתור הגורם לכך שהשעון יצלצל במהלך השבת?

תשובה: לכאורה יש לאסור בזה, מכיון שעל ידי הרמת הכפתור הוא משמיע קול על ידי כלי בשבת. אולם מרב הרב זצ"ל (בתשובה שבספר ילקוט יוסף) כתב שגם בענין זה יש להקל. משום שהרמת הכפתור אינה פעולה המביאה מיד להפעלת הפעמון, אלא רק לאחר זמן. ופעולה כזו מוגדרת "גרמא" (וכל מלאכה שהיא בדרך גרמא, היא קלה יותר מבחינה הלכתית, ולכן דבר זה מהווה שיקול נוסף להקל בדבר). ומכיון שעצם הפעלת הפעמון אינה שווה לגמרי להפעלת "כלי שיר" בשבת. לכן יש להקל אף בהרמת הכפתור שיביא להפעלת הפעמון בשבת.

ולסיכום: שעון מעורר חשמלי, אין ללחוץ על אף אחד מהכפתורים שבו בשבת. אולם שעון מעורר המופעל על ידי קפיץ, מותר ללחוץ בשבת על הכפתור הגורם שלאחר זמן הפעמון שעל גבי השעון יצלצל. וכמו כן מותר להרים את הכפתור בכדי להפסיק את צלצול הפעמון. (וכן מותר לכוין את מחוג השעון המעורר, בכדי שיצלצל בשעה הנכונה בבוקר, לצורך קימה לבית הכנסת וכדומה).

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת תרומה

הפרשה מדברת על כל הדברים שהיו במשכן. ונלמד מזה על האדם עצמו שנאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". "וציפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו מסגרת טפח סביב", ישנו רמז לפיו של האדם גם כן **בכח הדיבור** היוצא וגם במאכלות אסורות. אומר רש"י: סימן לכתר מלכות שם עושר וגדולה כמו שאומרים שולחן מלכים. ונסביר: "וציפית אותו זר זהב סביב" זהו הפה שיוצא רק מילות קדושה.

זהב אותיות **זהב** הפה תוציא מילות זהב. לגבי הכניסה אלו מאכלות אסורות. "ועשית לו מסגרת טפח" אותיות **טפח** דהיינו לא לחטוף ולאכול בלי לבדוק מתולעים וכשרות.

"וזהב התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת... תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועיזים" ובפסוק לומדים את הסדר, מה גבוה ומה הכי נמוך. **התרומה** אותיות **מה התור** של כל אחד. יידע האדם הנותן **תרומה** אותיות **תמורה**, לכל שקל הוא יקבל. כך בכח הדיבור, **תרומה** אותיות **הרות** דהיינו מי שמדבר לשון הרע, מאכילים אותו גחלי רתמים וכן אותיות **התורם**.

"דבר אל בני ישראל" ר"ת **אדיב**, דהיינו תתרום ביד רחבה. "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת" ר"ת **ליתום**, שנאמר יתום ואלמנה לא תענון. "ויהיו הכרבים פרשי כנפיים למעלה ופניהם איש אל אחיו", ומתי זה המצב שיש שלום ואחדות בינינו לבין בורא עולם ובין אדם לחבירו. פעמים שמביטים איש אל אחיו ועדיין יש מחלוקת כיצד? **פרשי** אותיות **ירש** ומפרש לא נכון את המבט או התנועה של האחר. כך נוצרת מחלוקת וההתעלמות אחד מהשני ומחזיקים במחלוקת ואין פותר. וגם **פרשי** אותיות **שפר** את היחסים בינו לחבירו. כל זה ממידת הגאווה, וזה רמז מהפסוק "שני אדנים הקרש האחד" אל תקרי **אדנים** אלא **אדנים**. כך כל אחד רוצה להיות אדון לעצמו ולא שומע את חברו ואת דעותיו ושניהם רוצים להיות הקרש האחד, דהיינו בראש. **תרומה** אותיות **תרומה** דהיינו בכל דרך **להרים קרנה של התורה**. על ידי שלום, חיון, ויתור, אכפתיות לשני ולא דווקא תרומה כספית. **שזכה שיהיו מעשינו לשם שמיים, אמן.**

(מעבדכם הנאמן א.ש.)

"המזונות המרפאים"

גויאבה: עשירה בריכוז גבוה של ליקופן, חומר טבעי שהוא נוגד חמצון וידוע ביכולתו להיאבק בסרטן הערמונית. פרי זה מהווה בחירה בריאותית מעולה למי שחולה בסרטן הערמונית או נמצא בקבוצת סיכון.

גויאבה עשירה מאד בסיבים תזונתיים ולכן טובה לעצירות ולאלצהיימר וללחץ דם גבוה. גויאבה גם משפרת את זרימת הדם בגוף וגם את הזרימה של הדם במוח ולכן יכולה לחדד מיומנויות קוגניטיביות כמו זיכרון וריכוז. יתר על כן פירות טרופיים מווסתים לחץ דם גבוה בשל תכולת האשלגן הגבוהה שלהם (נתרן מעלה לחץ דם גבוה. אשלגן-מוריד אותו). הפרי עשיר ביותר בויטמין סי המונע נזק לתאים ומפחית את הסיכון לסרטן.

" ואבותינו סיפרו לנו "

יום הלימודים."

המורה! את החזרת אותי בתשובה!

עברו שנתיים ועמיר התחזק בשמירת שבת אמיתית וגרר את אביו לכל תפילות השבת. האב החל לשמור שבת כהלכתה, ולבסוף גם האם הבינה שאי אפשר לפרק את המשפחה כולה, והחלה לשמור שבת.

הייתי אמור לעלות לחטיבת ביניים ואז נסענו בחופש הגדול, אבא שלי, ואחיי הקטנים לשוטט קצת בבני ברק. לפתע צדה עינו של אבי, שלט ענק המכריז על "ישיבה לבחורים צעירים".

הסתקרנו ונכנסנו פנימה. אבא, נפעם מהישיבה ואני נעלמתי לי במגרש הכדורסל הסמוך לישיבה, שם התרוצצו בחורים ושיחקו כדורסל. התברר שלבחורים הצעירים יש כעת שבועיים "קעמפ" בישיבה עצמה, ובשעות הפנאי שלהם הם משחקים כדורגל, כדורסל ועוד כאלה משחקים, שאהבתי אהבת נפש... הכדור קישר בינינו מהר מאוד ואני השתלבתי מצוין במשחק.

אבא יצא החוצה, משיחה אקראית ונחמדה עם אחד הר"מים בישיבה, אל מגרש המשחקים, ואני הצעתי לו שאשאר כאן לשבועיים הקרובים.

"מה קרה לך?" נדהם אבא ולא הבין מה עובר עלי. "אבא, זה סך הכל קייטנה כזאת, משחקים פה כדורסל ושמח ונחמד, אז למה שלא אשאר?" שאלתי.

"אבל כולם כאן 'שחורים' ונורא נורא דוסים!", לא הבין אבא, אך אני התעקשתי, ונשארתי. אבא הגיע כעבור שעתיים, עם אישור גם מאמא, ועם תיק מלא ציוד וביגוד.

בי"זמן אלול" כבר הייתי תלמיד מן המניין בישיבה עמיר למד בישיבה הקטנה ובהמשך המשיך ללמוד בישיבה גבוהה בירושלים והיה לתלמיד מצוין מן המניין. כעת לומד הוא תורה בהתמדה באחד מכוללי האברכים במרכז הארץ, עוסק בתורה בהתמדה רבה, מוסר "חברות" וכותב חידושי תורה, רוכש ידיעות בכל התורה.

"אבא ואמא שבו בזכותי בתשובה שלמה. אבא קובע עיתים לתורה ברצינות רבה ותורם כסף רב למוסדות תורה וחסד. אמא מנהלת בית יהודי למופת ושני אחי היקרים למדו גם הם בישיבות. ורגע, זה עוד לא הכל. אבא הוא הבן הבכור במשפחה וכאשר אחיו ואחיותיו ראו את חזרתו בתשובה, הצטרפו גם הם אליו, כראש המשפחה, והקימו משפחות דתיות או חרדיות לתפארת. כמעט כל משפחתנו הענפה שבה בתשובה שלמה, וגם אלו שמעט רחוקים עדין מיהדות, ביניהם אחייני, שהוא שחקן כדורסל ידוע בנבחרת ישראל, שומרים על הדת והמסורת ככל האפשר להם בדרגתם. המשפחה כולה עלתה והתעלתה.

לפני שנתיים צעד הרב עמיר עם שתי בנותיו ברחוב, מפטפט איתן ושומע את סיפורי בית הספר שלהן. לפתע הופיעה לפניו מורתו משכבר הימים, זאת ש"טענה בתוקף" שמעמד הר סיני הוא "סתם סיפור".

מספר עמיר: נעצרתי, ניגשתי אליה ואמרתי לה: "המורה סיגלית, אולי את לא זוכרת אותי, אך קוראים לי כך וכך, ותדעי לך שחזרתי בתשובה בזכותך..."

"בזכותי?...!" תהתה המורה החילונית, נאלמת דום. לא מגיבה, לא מאמינה למשמע אוזניה.

"אכן אכן", השבתי לה, וסיפרתי בקצרה על ילד בכיתה ג' ש"הפך שולחן" ויצא החוצה, בדרך אל התורה והמצוות, בגלל השטות שאמרה. היא הביטה בי הלומת רעם ואני המשכתי בדרכי, בתקווה שגם היא עצמה תשוב בתשובה שלמה... אל תשכחו, הרי יש לה זכויות רבות, זכויות של החזרת כל משפחתי בתשובה שלמה...

"אתה חוזר בתשובה?" שאלתי בתדהמה את עמיר, או יותר נכון: הרה"ג הרב עמיר שליט"א, ועמיר מתחיל בסיפורו, משתדל לקצר, לתמצת, למנוע מעצמו וממני ביטול תורה. "סדר שני" עומד להתחיל, וחבל על הזמן.

"גדלתי בפתח תקווה. משפחה מאושרת, אב מפרנס עם משכורת גבוהה, אמא עקרת בית למופת ושלושה ילדים, המתחנכים כולם בבית ספר ממלכתי. הבית שלנו התנהל רחוק כרחוק מזרח ומערב מחיי תורה ודת. אבא קידש בכל ליל שבת על היין, ולפעמים, הלך גם, יחד איתי, לתפילת ערב שבת בבית הכנסת, ודי. בכך הסתכמו להם חיי הדת שלנו. אמא אף לא הדליקה נרות שבת באופן סדיר. אני, ילד בכיתה ג' בבית הספר החילוני, אהבתי מאוד להגיע לבית הכנסת בליל שבת, להצטרף בחדווה לתפילה ולפיוט, למנגינות ולאווירה הקסומה והמיוחדת, ובעיקר להאזין לשיעוריו ושיחותיו של רב בית הכנסת, יהודי תלמיד חכם בעל שיעור קומה, רב מורם מעם.

כיום, כעבור חצי יובל שנים, אני יודע שאותו רב לא רק מרצה בחסד עליון ודרשן טוב, אלא גם תלמיד חכם אמיתי, שיודע את הש"ס היטב".

עמיר נהנה משיחותיו של הרב והשתדל להגיע בקביעות לבית הכנסת, מפנים את המסרים היהודיים, שותה בצמא את דברי הרב... חוזר הביתה ולחברים, להמשיך לחיות חיי חולין מוחלטים.

"ואז, אני זוכר את זה כמו עכשיו", עוצם עמיר עיניים ונשאב לאחור, "היה זה ביום שלישי בשבוע בו קראו פרשת השבוע. המורה בכיתה סיפרה, במסגרת שיעור תנ"ך או 'שיעור סיפורי תנ"ך' על מעמד הר סיני, קבלת התורה ועשרת הדיברות. המורה סיפרה את הדברים היטב ואני חשתי שאני, כן אני, הייתי שם במעמד הר סיני, יחד עם מליוני יהודים, שיצאו זה עתה מגלות מצרים. ואז, אז הפרה המורה החילונית את כל הקסים והודיעה-צחקה ש"כמובן שאתם מבינים שזוהי אגדה, שלא הייתה ולא נבראה. זה רק סיפור שלא קרה באמת..."

עמיר הנדהם ששאב כבר מלוא חופניו יהדות בשיעוריו של הרב מבית הכנסת, מחה בקול רם ותקף: "המורה! דווקא כן קיבלנו את התורה בהר סיני! שלושת אלפים שנה עבר הסיפור הזה מאבא לבן והוא אומת על ידי העם היהודי, דור אחר דור, ואיך את מעיזה לומר שהכל המצאה?...!"

אני מפסיק את שטף סיפורו של עמיר ותמה בפניו בקול רם: "רי עמיר, הלא היית בסך הכל בכיתה ג', אז מאיפה המשפטים החזקים האלה?!"

רי עמיר צוחק: "את האמת? אין לי הסבר מדוייק למה שקרה שם. לפעמים ישנה אמת פנימית גם לילד בן 8. גם ילד בן שמונה הוא ילד יהודי. האמת שלי דיברה בקול רם. הייתי נסער ותקיף איתה. המורה הביטה בי וצעקה עלי: 'חוצפן! צא מהכיתה!' הפכתי במהירות את השולחן, זרקתי בזעם את הכסא שלי ויצאתי, רושף עליה בעיני בוז וחרון. להגיד שמעמד הר סיני לא היה ולא נברא? איזה שטויות יכולה מורה בבית ספר לומר?...!"

בתזמון מדויק ובלתי צפוי, שנקרא "סיעתא דשמיא", הופיע אבא שלי בבית הספר. שכחתי באותו בוקר את הסנדוויץ' שלי בבית ואבא "קפץ" ברכבו כדי להביא לי את האוכל. אבא נדהם לראותי מוחץ לכיתה. "מה קרה?!" הוא שואל בתדהמה ואני השבתי לו בביטחון: "אבא! אני לבית הספר הזה לא חוזר בשום פנים ואופן! אף פעם בעולם". "ומה תעשה?" תהה אבא. "אני ארשם כבר מחר בבוקר לבית הספר הדתי, שנמצא ליד ביתנו".

וכך היה. העקשנות של עמיר עמדה לו וכבר למחרת נרשם הוא בבית הספר הממ"ד שבסמוך לביתו. "שלא תחשוב ששם הייתי דתי 'אמיתי', צוחק עמיר. "הייתי חושב כיפה בבית הספר, והופס, מכניס אותה לכיס מידי בסיום

**אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות
הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,
אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-7743834**